स्राहारो दिगुगस्तासां विद्वस्तासां चतुगुगा। षङ्गणा मन्त्रणा तासां कामश्राष्टगणाः स्मतः॥ ८६॥ श्राख्तामा च कुलटा न च कृतिस्य कोडया। इविषा कृष्णवत्मव भूय एवाभिव इते ॥ १७॥ दिवानिशञ्च शङ्गारं कुरुत तत्प्मान् यदि। न तृतिः कुलरानाच पमांसं ग्रस्तमिच्छति॥ ६८॥ नाग्निस्तृप्यति काष्ठानां नापगानां महोद्धिः। नान्तकः सब्बेभृतानां नाशा तृष्यति सम्पदां ॥ ११॥ न श्रयसां मनस्तमं वाडवाग्निन पाथसां। वसुन्धरा न रजसां न पुंसां कुलटा तथा॥ १००॥ इत्येवं कथितं किचित् सळं वक्तुञ्च नोचितं। लज्जा वीजं योषिताञ्च निवोध भास्करात्मज ॥ १०१॥ श्रात्वा च कृत्यास्त्रोवाकां जहसुमुनयः सुराः। चकुपर्योषितः सर्वाः पद्माद्या चिज्जिताः सत ॥ १०२ ॥ लज्जानतानना लच्चीर्निययौ देवमण्डलात्। तत्पश्चात् पार्वती साईं सरस्वत्या नतानना ॥ १०३॥ साविची रोहिणी स्वाहा वारुणी च रतिः शची। सर्वा बसुवरेकच प्रचक्रमन्त्रणाञ्च ताः॥ १०४॥ कृत्यास्त्रियं समाह्रय ता उचुश्च क्रमेण च। रोधयामासरिष्टं तां सगोप्यमिप योषितः ॥ १०५ ॥ तस्या मख ददौ इस्तं सुशीला कमलालया। सलजिता भव सुत शान्ता चेति शुभाशिषं॥ १०६॥